

Grafika komputerowa. Laboratorium 5. Fizyka. Kolizje

Obliczanie kolizji z użyciem biblioteki physi.js

W tym ćwiczeniu zajmujemy się wykorzystaniem biblioteki **Physijs**, jednej z popularniejszych bibliotek pozwalających na obliczenia/symulacje fizyczne. Alternatywne biblioteki do współpracy z **WebGL/Three.js** to między innymi: **cannon.js** i w pewnym sensie **babylon.js** (którego możliwości są znacznie większe).

Przyznaję, że **Physijs** i **cannon.js** nie są już obecnie rozwijane. Należałyby w ćwiczeniu zastosować raczej bibliotekę **cannon-es** (następce **cannon.js**) i **enable3d**. Nie przygotowałem tego jeszcze, jednak zachęcam wszystkich do spróbowania użycia nowych bibliotek, tym bardziej, że są nieźle opisane z przykładami. Zwłaszcza dotyczy to opisu biblioteki **enable3d**, na stronie <https://enable3d.io/>. Jednak również biblioteka **cannon-es** ma przyzwoity opis i przykłady na githubie: <https://github.com/pmnndrs/cannon-es>. Linki do obu bibliotek sa na stronie threejs.org: <https://threejs.org/docs/index.html#manual/en/introduction/Libraries-and-Plugins>.

Nie jest to temat ściśle graficzny, ale ważny w animacji i grach komputerowych.

Tworzenie sceny three.js z wykorzystaniem Physijs

Tworzenie sceny z wykorzystaniem Physijs jest bardzo proste i składa się zazwyczaj z kilku tylko kroków.

Samą bibliotekę i towarzyszące jej pliki pomocnicze można pobrać z

<http://chandlerprall.github.io/Physijs/>. Są tam też spakowane demonstracje.

Krótki opis biblioteki jest dostępny na stronie: <https://github.com/chandlerprall/Physijs/wiki>

Poszczególne etapy użycia Physijs mogą być następujące:

1. Importujemy bibliotekę z pomocą:

```
<script type="text/javascript" src="physi.js"></script>
```

2. Uruchamiamy tryb worker dla symulacji.

Symulacje fizyczne obejmujące kolizje są dość wymagające obliczeniowo, a takie obciążenie procesora może niekorzystnie wpływać na szybkość renderowania. W Physijs obliczenia wykonują się w tle dzięki zastosowaniu mechanizmu **Web workers** dostępnego w większości przeglądarek.

Informację na temat Web workers można znaleźć w
<http://www.whatwg.org/specs/web-apps/current-work/multipage/workers.html>

W Physijs musimy wskazać co chcemy wykonywać w tle (czyli w trybie worker) i jakiego silnika fizyki używamy (w naszym przypadku jest to ammo.js). Physijs jest tylko wrapperem do współpracy z Three.js). Sam silnik ammo.js można znaleźć na <https://github.com/kripken/ammo.js/>

Nie musimy się wgłębiać w działanie mechanizmu workerów, wystarczy, że w kodzie wpiszemy:
Physijs.scripts.worker = 'physijs_worker.js';
Physijs.scripts.ammo = 'ammo.js';

3. Zastępujemy klasę THREE.Scene przez Physijs.Scene. Dzięki temu scena zostaje wyposażona w dodatkowe atrybuty reprezentujące fizykę.

Jako jeden z atrybutów tej sceny dokładamy grawitację:

```
var scene = new Physijs.Scene();
scene.setGravity(new THREE.Vector3(0, -10, 0));
Więcej atrybutów sceny można znaleźć na wiki https://github.com/chandlerprall/Physijs/wiki
```

4. Następnie dodajemy obiekty, które będą podlegać symulacji. Są to zwykłe obiekty Three.js 'ownione' własnościami dostarczonymi przez Physijs.

```
var stoneGeom = new THREE.CubeGeometry(0.6, 6, 2);
var stone = new Physijs.BoxMesh(stoneGeom, Mesh
new THREE.MeshPhongMaterial({color: 0xff0000}));
scene.add(stone);
```

W powyższym fragmencie zamiast obiektu typu THREE.Mesh tworzymy obiekt Physijs.BoxMesh, który zapewnia obsługę kolizji. Zauważamy, że w miejsce jednej uniwersalnej funkcji Mesh, Physijs dostarcza nam kilku funkcji dopasowanych do różnych kształtów. Dzieje się tak dlatego, że generowane są niejako dwa obiekty: jeden, który zawiera informacje o geometrii do wyświetlenia, i drugi, który zawiera informacje o geometrii do obliczeń kolizji. Przy tym oba te kształty nie muszą być dokładnie jednakowe i często geometria do kolizji jest istotnie prostsza niż geometria do wyświetlania. Funkcje zebrane są w poniższej tabelce.

Kształty obsługiwane przez Physijs

Atrybut	Opis
Physijs.PlaneMesh	Wygeneruje obiekt o zerowej grubości. Można również użyć BoxMesh o niewielkiej wysokości. Jednak PlaneMesh standardowo nie podlega grawitacji i nie porusza się pod wpływem zderzeń
Physijs.BoxMesh	Prostopadłościan. Można łączyć z geometrią THREE.CubeGeometry
Physijs.SphereMesh	Sfera. Łączy się z THREE.SphereGeometry
Physijs.CylinderMesh	Cylinder. Łączy się z THREE.Cylinder.
Physijs.ConeMesh	Stożek. Łączy się z geometrią THREE.Cylinder z górnym promieniem równym 0.
Physijs.CapsuleMesh	Cylinder z zaokrąglonymi końcami.
Physijs.ConvexMesh	Złożony kształt wypukły. Może się łączyć z geometrią THREE.ConvexGeometry, którą aproksymuje. ConvexGeometry nie jest opisana w threejs.org
Physijs.ConcaveMesh	

`Physijs.HeightfieldMesh` Z pomocą tej siatki można wygenerować pole wysokości na podstawie `THREE.PlaneGeometry`

Obiekt zdefiniowany przez jedną z powyższych siatek może być uzupełniony o parametr 0 lub 1 wskazujący na obecność grawitacji (przykład poniżej).

Materiał zdefiniowany z użyciem Three.js może być 'owinięty' przez `Physijs.createMaterial`, który uzupełnia materiał o własności mechaniczne powierzchni: tarcie (friction) i sprężystość (restitution).

5. Symulację wprowadzonych obiektów możemy zapoczątkować przez:

```
render = function() {  
    requestAnimationFrame(render);  
    renderer.render(scene, camera);  
    scene.simulate();  
}
```

Przykłady

Do eksperymentów z kolizjami dołączony jest zestaw z trzema przykładami. Zajmiemy się modyfikacją tylko jednego z nich (`balls.html`).

Dwa pozostałe, które pochodzą ze strony physijs (`collisions.html` i `shapes.html`) tylko oglądamy.

Proszę zwrócić uwagę na parametry, które pojawiają się w definicji obiektów za pomocą metod: `Physijs.BoxMesh` i `Physijs.createMaterial`.

Pojawiają się tam parametry `.4`, `.99` i `0` związane ze sprężystością odbicia, tarciem i siłą ciężkości. Proszę poeksperymentować ze zmianą tych parametrów.

```
plane = new Physijs.BoxMesh(  
    new THREE.CubeGeometry(100, 100, 2, 10, 10),  
    Physijs.createMaterial(  
        new THREE.MeshLambertMaterial({  
            color: 0xeeeeee  
        }),  
        .4, // friction  
        .99 // restitution  
    ),
```

```
1           // gravity  
);
```

Uzupełnienie 7.12.2021

Uruchomienie symulacji obiektów `scene.simulate()`; obejmuje tylko te obiekty, które poruszają się pod wpływem grawitacji lub na skutek kolizji. Physijs automatycznie rejstruje zmiany ich położenia i orientacji. Natomiast te obiekty, które są poruszane lub obracane niezależnie, np. za pomocą atrybutów `.position` lub `.rotation` – nie informują o tym tym Physijs, który uznaje, że nic się w otoczeniu nie zmieniło. Można tę informację przekazać ręcznie poprzez dodanie do przemieszczanego/obracanego obiektu atrybutu odpowiednio `__dirtyPosition` i `__dirtyRotation` w formie:

```
object.__dirtyPosition = true;  
object.__dirtyRotation = true;
```

Zostało to pokazane w przykładzie `ball_single`.

Do zrobienia:

Proszę zmodyfikować układ z kulkami np. poprzez: dołożenie przeszkoły na podłożu, od którego odbijają się kulki, huśtanie się podłożu, zmianę częstotliwości generowania kulek, lub jeszcze coś innego. Można wygenerować pudło, które wypełnia się kulkami, aż się z niego wysypują. Kulki mogą się przesypywać z jednego pudła do drugiego, ... i co jeszcze przyjdzie Państwu do głowy.